

«Ишонманг, айтсалар: отангиз ўтди...»

2001 йил 14 май, душанба. Тушликдан кайти, одатдагидек ишхонамда виляят мухбирларининг маколаларини таҳир килиб утирилди. Кўнгирок жиринглади.

— Икром, Сафарни бериб кўйимиз...
Бу шоир Султон Жабборининг овози эди.

— Каиси Сафар?... — тилимга, негадир, шу калима келди.

— Сафар аканғизни да...
Этим жимирлаб кетди. Кулокларимга ишончиди:

— Нима бўлиди?
— Инфаркт...

Ногоҳ буданд атига бир неча кун аввал юз берган воеқа, эсимиға тушди. Ушанда Сафар Барноев телефон килган эди.

— Окоюқол, ишлар яхшими? Бола-чаклар омоними? — у аввал ҳар доимигидек кўнгил сурдиди-да, сунгра муддаға кўчи...

— Нима дейиз, бир Султонни кўриб келмайизми?

Султон Жабборининг 93 ёшига кирган онаси оғир бетод эди. Шу бois у ва уаси — машҳур хайкаларо. Илжом Жабборов бир хафта бурун Тўйтепа якиннаги Алишер Навоий номидаги ширкат хужалигига — туғилган хишоғига кетишган, волидан мұхтарларни бошида туришади.

— Тинчлики, ишкелб!

— Кўнглим нимадандир безовта...

Афусулар бўлсинки, биз ўзи куни эмас, балки эртасига Тўйтепага бордик. Тонг саҳарда совук хабар келди: Рузон ат олам-утган эди.

Жанозадан кейин шаҳарда қайтиш чоғида Сафар ака Султон Жабборга ҳазил оҳангидаги шундаки бўлдишади.

— Шоир, етим кўлдим, деб кўнглини чўқтиришган, дадил бўлинг, биласиз, биз ҳам етиммис, — у менга ишора килди. — Мана, энди сиз ҳам сағинизга қўшилдингиз.

Вахҳалкин, биз узоқ йиллардан бўн берга эдик, ака-укаларден калин дуст эдик. Аммо Султон Жаббор 15 йил олди инфаркт бўлиб, бир ўйимдан колган эди.

Гўлда Сафар ака шуни эслади.

— Султонга кинн бўлди-да, — деди у. — Ўзи ярим жон эди... Шоир, бу одам дегани омонит экан. Тез-тез дийордабиди турайлик.

Биз шу воеқадан кейин ҳам бир неча бор кўришдик. Сафар ака хатто вилятларда сафарга чиқиб келди. 6 май куни эса ўзининг «Пайғамбар ёшини нишонлаган эди. Бугун...

Пойтаҳтнинг «Онусобод» мавзееси, 2-даҳасидаги 13-йи — Сафар аканнинг оиласи яшайдиган, менга кадрдан бўлиб колган ҳонаондага яқинлашарканман, ховлида тўн кийиб, белбог бояланган қариндош-ургузларни кўриб, баттар титраб кетдик...

Учаламиз «Ленин үчунни» газетасида ишлардик. 1977 йилинг декабр ойида бизнинг оғлимида иккинчи фарзанд дунёга келди. Онаси чақалоқ билан бирга турухунада денг, мен эса катта ўғлум — бир ярим яшар Комрон билан ўйда колганиман. Кийнлик кетганимдан ҳабар топган Сафар ака:

— Комронни бизнинг уйга олиб келинг, деди. — Мана, Малика олангиз бор, бирга-лашиб караф туришади.

Шундай килиб, ўғлимиз бир неча кун мобайнида шу хонадон соҳиблари тарбияда бўлди. Мен ҳар куни ишга қатнаб, хотто турухунага ҳам бориб-келишига улгардим.

Комронни олиб кетишига келганимда, Малика ола уни бағрига босгани:

— Комронжон энди бизнинг ҳам фарзандимиз бўлиб колди, акаси — кинкитойимиз Жаҳонирга уча бўлди, — деди кулиб. — Илое, баҳтарларни берсин!

Ераб, «Умр — оқар дарё» деганинди шу экан-да! Бугун Комрон Молия-банк академиясида таҳсил олмоқда, Жаҳонирни эса ўзи йил бориб ойда уйлантинган эдик...

Наҳотки, шундаки мөхрибон, дилкаш ва хоҳисор инсон — Сафар Барноевнинг абадул-абад айрилиб колганимиз чин бўлса!

«Яхши одамдан яхши хотиралар колади», дейдилар. Менинг тилга олганларни улардан бир уроқ, холос.

Сафар Барноев — ахойиб шоир, хассос ёзувчи эди. Унинг ўнлаб шеърий китоблари ва киссалари адабийтимизнинг йиганинг юзлаб кишилар — Сафар Барноев «Оғарининг 2001» республика танловининг «Ийлнинг энг яхши болалар икодидан» номинацияси бўйича голиб, деб топилгани фикримга далил бўлади.

У одамларни севарди, айниқса, дўстларни қадрларди. Одамлар ҳам уни яхши кўрарди. Видолашу маросимидаги йиганинг юзлаб кишилар — Сафар Барноев «Ленин үчунни» газетаси, «Ёш гвардия» нашири, Узбекистон «Езувчilar уюшмаси, «Гулхон» журналида ишланинг йилларидан ортирган ёруп бирорларни — ёзувчиларни шоирлар, олимлару аброрларби, журналистларни муваллимлар, кўйинги, турли касб атала-рини кўриб, бунга яна бир бор икрор бўйдим.

Ушбу сатрларни козогоз тушариёттанимда Сафар Барноевнинг кизларидан бирни — Феруза таҳриримизга ойлавий сурат билан отаси хотираига багишланган шеърий кўлини берди. Мен Матбуот ва оммавий ахборот воситалари ҳодимлари кунида устоз Сафар Барноевнинг руҳи-покларни ўзларини яна бир карра тилаган холда, бу сурат ва шеърини лутфан сизларга ҳам илнидим:

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота, эй, Сафар Барноев,

Ўзбек болаларининг жону жаҳони!

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота, эй, Сафар Барноев,

Ўзбек болаларининг жону жаҳони!

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота, эй, Сафар Барноев,

Ўзбек болаларининг жону жаҳони!

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота, эй, Сафар Барноев,

Ўзбек болаларининг жону жаҳони!

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота, эй, Сафар Барноев,

Ўзбек болаларининг жону жаҳони!

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота, эй, Сафар Барноев,

Ўзбек болаларининг жону жаҳони!

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота, эй, Сафар Барноев,

Ўзбек болаларининг жону жаҳони!

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота, эй, Сафар Барноев,

Ўзбек болаларининг жону жаҳони!

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота, эй, Сафар Барноев,

Ўзбек болаларининг жону жаҳони!

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота, эй, Сафар Барноев,

Ўзбек болаларининг жону жаҳони!

Юлдуз, Диғуз, Феруз, ўғлон Жаҳонир, Ишонманг, айтсалар: отаниз ўлди.

Тўри, Сафар Барноевнинг кўйиб келлас, лек

Унни руҳи қалбимизда тирикдир.

Ишонманг, ишлар оғизга ҳам, аммо

Унтумас эзим шундай инсонни.

Манз ўзиге ота,